

Roland G. Usher: "PAN-GERMANISM"

III.
V dalších kapitolách prof. Usher pojednává s různými zornými úhly o plánech Německa, o možnostech a nemožnostech jeho armády, Britické císařství, a německého hlediska, jest dům na písku vystavený.

"Ačkoli není tou nejpatrnější, nejdůležitější slabostí císařství spočívá v jeho vlastní velikosti. Anglie v tom neb onom způsobu kontroly do jisté míry území v každé části světa. Jest sotva národ, u jehož dvéřích neležej nějaká cenná država, kterou by rád měl. Neprítel Anglie jsou v poměru k očekávané kořisti. Jest příliš mnoho k rozdělení, kdyby padla, než aby vydržeti mohla dlouho, tvrdí Němci. Žádostivost přiléhá mnohým národům jest již vzbuzena, než aby možno bylo vydatné přispění v podepření této vrátké a bezenné stavby. Kde doslovně celý svět má něco k získání, co Anglie jediné ztratí, není to zcela možno, že jedna porážka v kterékoli části světa tak otřásla by anglickou prestiž a tak okamžitě zjevila prohloubit její císařské struktury, že nastal by shon po lupu jako o ten, který znamenal pád Napoleonského císařství v 1814?"

To jest tedy ta Achillova pata britického císařství, s německého hlediska, a dále se uvádí, že vlastní není žádného silného pojítko mezi Anglií a jejími državami, že jsou všechny nesmírně vzdáleny, na př. Austrálie dvanáct tisíc mil od Liverpoolu, atd. Očekávají Němci, že Anglie v těžké krizi zůstala by opuštěná svými osadami, které spoje jejího těsného postavení hleděly by použití k dosažení úplné samostatnosti, ve světle skutečných událostí se nesplnilo. Kanada jest lojalní, Austrálie jest lojalní, v Indii mnoho tisíc vojska bojuje na bojištích francouzských a jediné v Jižní Africe propukla revoluce, a to jenom v části boerského obyvatelstva.

Zajímavá jest kapitola "Sila císařského Německa". Autor uvádí, že kdežto veřejný dluh v Anglii jest \$80 "per capita" a ve Francii dokonce \$150, v Německu jest pouze \$15 na osobu. Německo tudíž nejenom má více lidí a více akcí rozlohy, avšak ono mohlo docílití neskonale více s uvalením mnohem menších břemen na své obyvatelstvo. Německý vývoz jest \$24 "per capita", dovoz \$30, tak že, ačkoli jest věřitelským národem jako Anglie, která vyváží ročně \$40 "per capita" a dováží \$65, Německo vyrobí a vypěstuje skoro všecko pro svoji potřebu. Dále spatřuje autor silu císařského Německa v tom, že má doma skoro všechny suroviny pro své továrny, zejména takové, jejichž třeba jest pro armádu a válečné loďstvo; v jeho obehodním loďstvu a v neobyčejně zdatné vládě, jak státní, tak občanské, která dovědla docílití největších výsledků s vynaložením co nejmenší energie.

Světová válka, kterou vlastně nyní máme a již autor dosti příbližně předpověděl, zejména — s německého hlediska — ukázala by Německu a nejvíce Anglii a Francii.

"Každý národ," čteme v kapitole "Hospodářská situace," který poslednějším dluhoval by peníze, nemohl by odeslati obvyklé sumy, poněvadž byli by nuceni vynakládati peníze, a více než pravděpodobně zboží, které mají, na přípravy k válce. To oloupilo by Anglii a Francii o jejich důchody, jediné makavé svědectví, jež dostávají o svém nesmírném nominálním bohatství." Tim ovšem byli by titi národové ochromeni i na poli válečném. A čteme dále:

"Němci tvrdí, že ti finanční činitelé, kteří se zdají býti slabostí v době míru, byli by v případě války velcí síly. Německo vypěstuje skoro dosti pro svoji výživu a v době války postačil by mu obchod na pevnině, aby měla všecko, co potřebuje. Aniž závisl na dovozu surovin, aby jeho továrny byly v běhu a jeho armáda a loďstvo vydržovány. Ať jakkoliv jest bilance na knihách světa, ono je ve skutečnosti bohaté, bohatěji než Anglie neb Francie. Pokud jeho armáda a sístava nepřemožená, nikdo nemůže mu vštíti jeho továrny, doly a pole. Ať kdokoli

vlastní je na papíře, ono je vlastně ve skutečnosti a bude je vlastně tak dlouho, pokud bude do něčeho silným udržeti je. Dejme tomu, že ono by prostě upřelo všechny dluhy, jimž jest povinnováno jiným národům, kdyby zabavilo kapitál, z kterého jeho hospodářský vývoj byl vytvořen, co potom? Nemělo by a nevládnulo by ve skutečnosti svůj hospodářský vývoj zadarmo? Mohlo by býti vůbec domněno zaplatiti za něčím kromě skutečným přeměněním, a jest ve světě národ dosti silný, který by je podmanil na jeho vlastní půdě? Nezměnila by taková hospodářská rána jeho nepřátele s větší jistotou, nežli jakékoliv vítězství na souši neb moři? Nemá ono všecko k získání ve válce a nie k ztracení? Pokud mír panuje a ono uznává přítomné pojmy obehodní morálky, musí vypláceti nesmírné sumy, musí se každoročně rozloučiti se skutečným bohatstvím ve zboží, až dluh bude zaplacen. Tim okamžikem, kdy válka vypukne, ono nemusí platiti nic. Kdyby bylo poraženo, pouze by zaplatilo, co jest již dlužno. Kdyby zůstalo vítězným, nepotřebovalo by platiti úrok ani kapitál."

V kapitole "První požadavky úspěchu" autor rozvádí své tvrzení obsažené v první kapitole, že Německo povede válku, aby se zmocnilo zámožných osad, které potřebuje pro svůj vývoj. V této souvislosti prof. Usher praví: "Vlastnictví těchto dvou zemí (Belgie a Holandska) dalo by ihned Německu veliké koloniální císařství, o němž sní. Holandsko vlastní Javu a Celebes, podivuhodně se hodí pro civiisaci, z nichž po tři století táhlo již knížecí douchy; ono vlastní úrodnou část Guinay a bohaté ostrovy v Západní Indii, jejichž strategická hodnota byla by velika; Belgie vlastní ohromný Svobodný stát Kongo, jednu z nejbohatších evropských držav. Zde byl by odbyt pro německé výrobky první důležitosti. Kdyby jenom jejich kolonie mohly býti podřeny, Německo mohlo by obnoviti autonomii těchto států v Evropě, zaplatiti důkladnou válečnou náhradu a přece ještě válka by se mu vyplatila.

De mínění autorova také neodvislost Dánska, Švédska a Norska by padly před vítězným pan-germanismem a Rusko bylo by daleko zatlačeno a mimo to uzavřením Baltického moře bylo by závislým jedině na Německu svým obehoděním, a to již samo o sobě donutilo by je k opuštění trojdhody.

Velmi zajímavou, ha možno říci sensační, jest kapitola X. "Významné postavení Spojených Států," kde praví autor:

"Když ohromnost plánů pan-germanismu objevila se v plněm světle anglickým a francouzským diplomatům, když jednou srúvé domili, jak daleko a hluboko Německo hotovo jest jíti, vyčetili nutnost seslení svého postavení a tudíž učinili návrhy Spojeným Státům, které měly za následek, pravděpodobně před litem 1897, dorozumění mezi těmito třemi zeměmi. Nežď se býti nejmenší pochybnosti o tom, že žádné listiny nebyly podepsány a žádné úřední sliby složeny, nicméně však dorozumění bylo docíleno, že kdyby válka byla započata Německem

neb Rakouskem za účelem uskutečnění plánů pan-germanismu, Spojené Státy měly se ihned prohlásiti pro Anglii a Francii a všemožně jim pomáhati. Ta pouhá okolnost, že toto dohodnutí nikdy nebylo doznáno, nepotřebuje zmenšovati jeho důležitost a význam. Alliance, neboť nebylo to ničím jiným, byla založena na neskonale pevnější půdě, nežli jsou psaná slova a listy pergamentu, nežli sliby jednotlivců v té chvíli v úradě v kterékoli z těch tří zemí; ona našla svoji vydatnou příčinu, jakož i pohntuku pro své trvání v situaci, zeměpisné, hospodářské a politické smlouvajících se národů, jež učinila takové dohodnutí vzájemně výhodným všem. Pokud tato situace zůstane nezměněna, jest velmi malá pravdě podobnost, že dohodnutí toto bude změněno a není vůbec možnosti, že úplně bylo by zavrženo jednou ze tří stran, zejména ze všech Spojenými Státy.

V dalším autor obšírně pojednává o strategickém postavení Spojených Států, které přý jest "obhrané silným, avšak útočné slabým."

Obšírně pojednává prof. Usher o prvních porážkách všenečmeckých plánů, zejména v Marokku a ve válce turecko-italské o Tripolis, která nepokročila plánům všenečmeckým tak, jak si v Berlíně přáli a očekávali. Na Balkáně, přes kterýž nevyhnutelně vede cesta do Asie, Rakousko mělo býti předhojem pan-germanismu a jemu měla sloužiti i federace balkánských států. Tyto výpočty v konečném nedopadly však dle přání Vídně a Berlína, neboť tam předně přáli si pouze, aby Turci byli jenom trochu potrestáni a zadrženi, po případě vypuzeni z byrokratický režim, s kterým jednání bylo snažší — a ještě méně přáli si ve Vídni a v Berlíně nějaké zmloučnění Srbska, nejbližšího souseda na jeho východních hranicích rakouských. Ve Vídni počítali, že Rakousko získá Solun, odkud by kontrolovalo Egejské moře a celé východní moře Středozemní a že buď Rakousko neb Itálie získaly by ostatek východního moře Jaderského. Jisto jest, že ve Vídni ani v Berlíně nebyli spokojeni s výsledkem války balkánských spojených proti Turecku a jest jisto, že z těchto dvou kapitol byla srovnávána druhá válka balkánská, mezi spojení.

Nyní dotkneme se věci z doby nejspolečnější, o nichž ovšem prof. Usher ve své knize, psané v 1913, se nezmiňuje.

Když zavraženo byl v Sarajevě rakouský následník trůnu, bylo psáno z kruhů obýejně dobře informovaných, že jižní Slované si zabili nejlepšího přítele, co měli, neboť František Ferdinand, příští císař na trůně rakousko-uherském, měl přý s nimi veliké plány. Těchto plánů dotýká se prof. Usher větou: "Kdyby došlo k nejhoršímu, třetí monarchie mohla býti vytvořena z chorvatských a slavonských a srbských krajů v jihozápadním Rakousku, která měla by tentýž vztah k Rakousku jako Uhry, uspokojila by ty nejbezpečnější nespokojence a umožnila císařství zatočiti důkladně s Čechami a Italii." František Ferdinand nepochybně měl veliké plány s jižními Slovanými, měl asi v úmyslu utvořiti na místě dvojitě trojitou monarchii, avšak nyní již neodvislá Srbsko mělo se státi její částí a ta jiho-slovanšská část říše měla být

článkem v řetězu pan-germanistických plánů a zároveň uvědomlejší severní Slované, na prvním místě Čechové, měli býti v říši osamoceni, zbaveni podpory a pomocí jižních Slovanů.

Dle prof. Ushera válku balkánských států proti Turecku přáli si nejenom v Berlíně a ve Vídni, ale také v Londýně, Paříži a Petrohradě, při čemž ovšem ohromné dřevěné boudy na pěci pro koně. Několik tisíc vozů denně sjede se sem z venkova a nedláci zde odbudou všechno dobře. Šta vlaků vojenských tudy projíždí se zásobami stěpiva, potravin, vojskem a zase zpět vezou raněné a zajaté. Jednou v noci jsem byl na severním nádraží a přihlížel jsem těm vlakům, ale byl jsem zdrcen. Vezli všechno pohromadě, lehece, těžce zraněné a mnozí byli již mrtví, ale vezli je pořád mezi těmi živými dále, nevíám sám kam. Ten strašný chvat, ten tak člověka dává nepřímo tušení, že se s námi něco děje a že to spěje k špatnému konci.

Nedávno sem přijelo mnoho tiště Průšáků přes Čechy a uháněli dále na ruské hranice, kde přý s naším vojskem jest zde. Povídalo se, že již byli v olní ve Francii, ale když je s rakouskými zle, musí jít jim pomáhati. Na spěch měli velice, neboť vlaky zastavovaly jenom na několik minut, a pak uháněli jako o závod dále. — Obýejně nyní jezdí rychleji nežli rychlíky.

STRACH PŘED RUSKEM V RAKOUSKU.

Jistý krajan v Chicagu ohrděl v těchto dnech dopis od svého známého, vyššího poštovního úředníka v Olomouci, který vrhá zajímavé světló na přítomné poměry v Rakousku. Na dopisy do ciziny zasílá jest siec v Rakousku přísná cenzura, avšak pisatel, jako úředník na poště, podávalo se propisovati jej, až by se dostal do rukou cenzorovi. Právě tam mezi jiným:

"... Všechn rušný život v Olomouci zmizel odchodem vojska, v městě zůstala tesklivá nálada, která se stupňovala s příchodem prvních raněných. Ve dny mobilisace odcházely se na nádražích strašně sečny, zvláště když rukovatelé proředivěly venkované, namnoze i se svými syny. Údruť ti chudáci byli tak zdrceni, že sotva stáli na nohou a nebyli v stavu promluvití. Jen straně jejich očí prozrazovaly, co se v jejich nitru děje.

Dnes jest město přeplněno raněnými, všechny školy, veřejné místnosti jsou proměněny v nemocnice. V kasárnách jsou zajati Rusové. Raněných jest v samotném klášteře hradištském (u Olomouce) přes jeden tisíc. Teď jejich posílají i do vesmí a není v okolí snad jednoho stavení, kde by nebyl aspoň jeden raněný, někde až dva, tři. Jsou to většinou Maďarí, Rumuní, Tyrolci a Italové naše vojáky posílají zase do Rakous a do Uher. Chozáci vypravují strašně věci a každý dnes již ví, že jsou zle bití. To také hned poznati na zdejším Němci. Ty bys jich ani nepoznal, jak báječně zkroutil, jsou jako beránci, a po tom jejich odporům šovinismu ani stopy, naopak snaží se, aby naše lidi co nejmeně dráždili. Takové respektování našich lidí bylo od toho opuštěno. Spíše se bude opevňovati Česká Třebová. Opevňuje-li se, nevíám. Ale že se opevňuje Přerov, o tom zde lidé v trhu vypravovali. Z toho vidíš, jak strašně chvilé prožíváme. Ale horsí ještě věci přijdou. Neupínej. Pevnosti nedostávají pravi delně plat, a dost možná, že bude vyplácením pense úplně zastaveno. Však také aktivním přý bude vyplácena gáze jen poloviční. Všechno jde na vojsko, o nie jiného se nedbá, ve vojsku se vidí záchrana, padne-li i ta naděje, je zle. To se v kruzích zasvěcených šeptá. Přednictvo bylo všude zredukováno na minimum, všechno bylo obráno k vojsku. Mluvil jsem s jedním soudním officialem od krajského a ten povídal, že se nie nevyživuje, všechno se nechává ležet. Nikdo o nie nedbá, každý tuš, že přijdou zlé konce a chut k práci jest pryč.

Jak věci již daleko dospěly, posud s následujícího: Purkmistr byl nakvap zavolán do Brna k mistodržitelství, a když se vrátil, nebyla přý s ním několik dní řeč a málem z toho onemocněl. Pak si zavolal ředitele peněžních ústavů a řekl jim, aby připravili vše, čeho třeba, kdyby bylo nutno město opustiti. Městské archivy se také penězňahu a skrytě ukládají, aby byla hotova, až by se přiblížili Rusové. Naši lidé a příchodu Rusů zvláštň strach nejví, ale Němci a židí, ti se zrovna třesou při vyživěním, že by se ještě toho dočkali, kdy jim tak nenáviděný "us lo nokořl, Vyjímku z Čechů "vojí klerikálův s "Náčinem".

lo — i pro nás české úředníky — za strašné následky. Vyhnali by nás všechny z lepších míst. Však víš, jak mně se vedlo!

Jsou zde zřízeny velké zásobárny a z celého kraje vozí se sem potraviny a odtud do Halicé. V polích za "krajákým" jsou zřízeny ohromné dřevěné boudy na pěci pro koně. Několik tisíc vozů denně sjede se sem z venkova a nedláci zde odbudou všechno dobře. Šta vlaků vojenských tudy projíždí se zásobami stěpiva, potravin, vojskem a zase zpět vezou raněné a zajaté. Jednou v noci jsem byl na severním nádraží a přihlížel jsem těm vlakům, ale byl jsem zdrcen. Vezli všechno pohromadě, lehece, těžce zraněné a mnozí byli již mrtví, ale vezli je pořád mezi těmi živými dále, nevíám sám kam. Ten strašný chvat, ten tak člověka dává nepřímo tušení, že se s námi něco děje a že to spěje k špatnému konci.

Nedávno sem přijelo mnoho tiště Průšáků přes Čechy a uháněli dále na ruské hranice, kde přý s naším vojskem jest zde. Povídalo se, že již byli v olní ve Francii, ale když je s rakouskými zle, musí jít jim pomáhati. Na spěch měli velice, neboť vlaky zastavovaly jenom na několik minut, a pak uháněli jako o závod dále. — Obýejně nyní jezdí rychleji nežli rychlíky.

Zde jest plno vysokých oficírů, i pruských, protože zde dlí generální štáb rakouský a odtud řídí válečné operace v Halici. Každou chvíli vidíme mnoho válečných automobilů se šílenou rychlostí projížděti s bojiště a jiné zase odjížděti na bojiště s novými rozkazy. Ten horoucí chvat naplňuje každého úzkostí před blížícími se událostmi. Ze se obávají úplné porážky v Halici, jest viděti z mnohých příprav. Na příklad všechny cesty, mosty, železniční křižovatky jsou dobře hlídány. Moravou se hemží ruští špehov a mnoho jich bylo bez okolků v nádvorech kasáren zastřeleno. Každou chvíli viděti ruský aeroplán letět přes místo, a jednou doň stříleli. Kolega mi vypravoval, že vyslechl telefonickou rozmluvu o tom, kterak ruští aviatikové rozhazují s aeroplány letáky tištěné v české a polské řeči, ve kterých praví, a by se Rusů nebáli, že v nich přichází přítel, slovanský bratr a osvoboditel. Na venkově to udělalo dost rozruchu a četníci pilně po letáčích pasou.

Právě se, že dost možná, že se bojiště posune až na Moravu, budou-li musit Rakusané před Rusy evnovniti. Domněnka to není, to vidět z toho, že Přerov opevňují, aby zahránili cestu k Vídni. — (Přerov na Hané je jedním z nejdůležitějších míst komunikačních v Rakousku. Mimo jiné končí tu trat Brno-Přerov a probíhá tu trat Vídeň-Krakov.) Vesnicám z okolí okolí byli luáni k Přerovu pracovati na opevněních. Olomouc se měl také opevňovati, ale pak bylo od toho opuštěno. Spíše se bude opevňovati Česká Třebová. Opevňuje-li se, nevíám. Ale že se opevňuje Přerov, o tom zde lidé v trhu vypravovali. Z toho vidíš, jak strašně chvilé prožíváme. Ale horsí ještě věci přijdou. Neupínej. Pevnosti nedostávají pravi delně plat, a dost možná, že bude vyplácením pense úplně zastaveno. Však také aktivním přý bude vyplácena gáze jen poloviční. Všechno jde na vojsko, o nie jiného se nedbá, ve vojsku se vidí záchrana, padne-li i ta naděje, je zle. To se v kruzích zasvěcených šeptá. Přednictvo bylo všude zredukováno na minimum, všechno bylo obráno k vojsku. Mluvil jsem s jedním soudním officialem od krajského a ten povídal, že se nie nevyživuje, všechno se nechává ležet. Nikdo o nie nedbá, každý tuš, že přijdou zlé konce a chut k práci jest pryč.

Jak věci již daleko dospěly, posud s následujícího: Purkmistr byl nakvap zavolán do Brna k mistodržitelství, a když se vrátil, nebyla přý s ním několik dní řeč a málem z toho onemocněl. Pak si zavolal ředitele peněžních ústavů a řekl jim, aby připravili vše, čeho třeba, kdyby bylo nutno město opustiti. Městské archivy se také penězňahu a skrytě ukládají, aby byla hotova, až by se přiblížili Rusové. Naši lidé a příchodu Rusů zvláštň strach nejví, ale Němci a židí, ti se zrovna třesou při vyživěním, že by se ještě toho dočkali, kdy jim tak nenáviděný "us lo nokořl, Vyjímku z Čechů "vojí klerikálův s "Náčinem".

ti zrovna jsou celí bez sebe při pomýšlení, že by panstvím jejich mohlo býti porážkou Rakouska jak se patří zatočeno...

Dopisy zasílané sem i odesílané se na poště otvírají, je to však zdlouhavá práce; ti, kteří dopisy cenzorují, pracují až 14 hodin denně. Každá sebe menší zmínka se buď v dopise vymaže a je-li toho mnoho, jednoduše hodí se do ohně. Opatrnost, a jakou se porážky rakouské a nejnovější i německé zatuškovávají, hranici se zoufalstvím. Casopisy většinou přestaly vycházeti. Mužský personál je zredukováán všude. Cholera se na mnoha místech objevila. Jsi zajisté šťasten, že jsi v Americe. U nikl jsi věnuje... Dráhotu stoupá úžasně, kráče zde rostou, bída mezi lidem je hrozná, nezaměstnanosti přibývá a vyhlídka jsou zoufalé. Pozi vědí, jak to dopadne. Pro Rakousko špatně, pro nás? — Však nějak přece! Hůř býti nemůže, jako bylo!..."

Bolesti a tlačení v žaludku.

"Čtení pánové: Musím Vám sdělití, jak mi účinkovala Severova žaludeční hořká. Trpěl jsem bolesti a tlačení v žaludku a Vaše hořká mi pomohla." Frant. Kolář, Montgomey, Minn. — Takové dopisy nás stále docházejí. Dokazují tu léčivou vlastnost Severovy Žaludeční hořké (Severa's Stomach Bitters) jako silitele, dodavatele chuti a vzpružovatele. Občasná dávka každému hojnou měrou pomůže a jídlo vám bude vždy lépe chutnati. Při zácpě, nestravnosti, nezáživnosti, střídavé horoucí a jako silivka u starých, slabých lidí i u konvalescentů — Severova žaludeční hořká jest vyčtenou. Cena 50 centů a \$1.00 v lékárnách. Buďte však jisti, že dostáváte Severovu. Kdybyste ji tam nemohli dostati, objednejte si ji přímo od W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia. — Advertisement.

NOVÁKOVY PROSLULÉ LÉKY

Po 28 roků metlou na choroby.

Tisíce vyléčených je doporučují.

Novákovy pilulky — jsou nejlepší rostlinným prostředkem proti zácpě. Zahání zácp z bot, bolesti hlavy, přivádí pravidelnou stolici. — Cena 25c, poštou 30c.

Novákv olej — je metlou na revmatismus, bolesti v křži, na otokliny vyléčí, kde jiné pochybily a kde na dleje nebylo. — Cena 25c, 50c a \$1.00, poštou o 10c více.

Novákv lék — proti revmatismu je mnoho léků, které se minou účle, tento však vyléčí. — Cena 50c, poštou 60c.

Novákv balsam proti kašli a nastuzení — výtěčný lék; oživuje dýchací ústrojí. — Cena 25c a 50, poštou 10c více.

Svatojanský sirup proti dětskému kašli — příjemný, neškodný lék, při praven pouze pro děti.

Nováková egyptská mast na rány — není nic lepšího na žerštové nebo zata raté rány, lišej, vředy a jiné kožní ne-moc. — Cena 25c a 50c, poštou 5c více.

Novákv oživovatel — jest vzpruhou lidské soustavy, chudokrevným uklidá nervy. — Cena \$1.00, poštou \$1.10.

Novákv matiční balsam — slouží proti nepravidelné periodě a bledotoku. Pro matky a dívky nejlepší přítele. — Cena 50c, poštou 60c.

A mnoho jiných léků vyrábí:

JOHN NOVAK,

Ashland & 18. Str., Chicago, Ill.

CHGETE-LI KOUPIŤ PIANO, PIANO PLAYER,

elektrické piano pro salon, neb zá havní místnost, mluvíci stroje jaké koliv, české neb anglické rekordy, dočkové neb žymtové nástroje, a hrače se na mně a já Vám svédomiti posloužím. Mluvíci stroje a rekordy zasílám do všech částí Spojených Států vy placeno. Piana a mluvíci stroje též posílám na měsíční splátky. Česká kloboučny pro dechovou, žymtovou hudbu, piano neb var hany. Píste si o český ceník buleh ních nástrojů. 81f

JOSEPH JIRAN,

1333 W. 18. St., Chicago, Ill.

Vyprodá se

PRAHA HOTEL.

Dobrá příležitost pro Čecha. Koupěchví neoch se přihlásí u: Josef Vaško, 1402 So. 13. St., Omaha, Nebr. 121f

Kdykoliv jste ve městě, zajděte navštívit

ADAMA SLOUPA

elegantní hostinec

v č. 324 - 13. a Marney ul., Omaha

PHOTO BY AMERICAN PRESS ASSOCIATION.